

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Pohlepnost, slepota.

Komur vedno sreča streže, lahko se prevzame, s tem pa tudi srečo podi od sebe. Tako se godi v vsakdanjem življenju, ali tudi v političnem ni drugače. Madjari n. pr. so ljudstvo, katero ima posebno srečo, vse čase sem, kar ga poznamo v Evropi, izlasti pa še v naših dnéh. Za naše cesarstvo nima madjarsko ljudstvo prav nobenih zaslug in vendar ima vse pravice, vse prostosti, kar jih sploh ljudstvo more v redni državi imeti. Njih si Madjari niso zaslužili in kar je huje, niso jih vredni.

Vse te pravice so jim podelili naš svetli cesar in so v tem pozabili vse zarote in težave, ki so jih Madjari jim prizadeli v teku časa. Leta 1867 so svetli cesar privolili celo v dualizem t. j. da se je naša država razcepila v dve, v avstrijsko in ogersko. Ogerske države je le ena tretjina, avstrijske pa ste dve in vendar imajo Madjari skorej povsod prvo besedo, tudi v rečéh, ki se vršijo pri nas, v avstrijski državi. Tako se pri nas ne vzdrži lahko nobeno ministerstvo, ako ni Madjarom po volji. Na tem pa še jim ni dosta: ogerska država mora se popolnem ločiti od avstrijske! Tako se govori in na to se dela sedaj pri Madjarih z vso silo.

In enaki so v tem oziru tudi naši nemški sosedje. Tudi njim streže sreča bolj, kakor so je vredni. V naši državi so Nemci povsod na vrhu in krivica se njim ne godi nikjer in v nobeni reči. Ali prav to jim ne daje mirú ter si želijo še več — nikdar in nikjer ne sme biti za-nje drugače! Ali premalo število je njih v državi in zato so si v strahu, da postane kedaj vendar-le drugače. Vsled tega si belijo glavo in tuhtajo, da se brž ko brž znebijo tega strahú. In iztuhtali so jo! Ako je bilo mogoče razcepiti našo državo na dva dela, čemú bi se naj ne razbila kar na štiri? »Mariborčanka« ima te dele zadnjo nedeljo že črno na belem. Za to neki ni treba druga, kakor da se napravijo četiri skupine dežel in sicer prva iz dežel: Češko, Moravsko, Šlezijsko, Avstrijsko, Solnograško, Štajarsko, Koroško, Kranjsko, Tirolsko in Primorsko — za Nemce. Teh je v teh deželah neki 8,098.453, Čehov 5,465.096, Slovencev 1,176.093, Italijanov 659.229, Poljakov 186.423, Hrvatov 143.616, Rusinov 1,175 in Rumencev 524. Na prvi pogled se vidi, da je Nemcev v tej skupini več, kakor je vseh drugih skupaj: Nemci so torej popolnem in za vselej v tej skupini na vrhu, torej gospodje, drugi pa njih hlapci. Nemška skupina šteje 15,730.609 prebivalcev.

Druga skupina, Ogerska, šteje 15,230.206 prebivalcev, na vrhu so Madjari, katerih je neki 7,407.476. Tretja skupina je Poljska ter šteje 7,331.330 prebivalcev, na vrhu so še, če tudi le za silo, Poljaki. Četrta skupina je Hrvaška ter šteje 4,183.313 prebivalcev. Na vrhu so v njej kolikor, toliko Hrvatje.

Ni nam treba praviti, da so to sedaj še le želje naših Nemcev, ali kaže nam jasno, da nekaterim našim Nemcem ni toliko za blagor države naše, kolikor pa za njih gospostvo. Naj je le Nemec na vrhu, kaj je za vse drugo potlej takim ljudém! Načrti za razkosanje naše države so prišli iz »rajha«, ali prav zato so pomenljivi. Treba nam bode, da si jih zapomenimo: o svojem času pride vse prav, tudi to znamenje nemškega domoljubja.

Gimnazija v Celju.

(Govor poslanca Mih. Vošnjaka v drž. zboru dne 6. aprila 1894.)

Visoka zbornica! Dovoljeno mi bodi, da omenim dve važnejši stvari, ki ovladujeta sedanjo visoko zbornico in vso notranjo politiko pri nas, kakor lahko rečem. Cenjeni gospodje bodete pač vedeli, da mislim koalicijo in pa volilno preosnovo.

Koalicija: Takoj včeraj, prvi dan proračunske razprave govorili so cenjeni gospodje govorniki o tej stvari. Posebno je skupino, kateri jaz pripadam, v tem oziru nekako pozival cenjeni poslanec celjskega mesta. Gospod Foregger ne razume, kako da smo mi prišli v koalicijo in da se nam ni preprečil vstop v koalicijo. Da, kako sem jaz prišel s svojimi ožjimi somišljeniki v koalicijo? Cenjemu gospodu bode morda znano, da smo mi, zlasti kar se tiče moje osebe, bili od vstopa v to visoko zbornico, to je od leta 1885, v klubu, kateremu na čelu je stal in stoji cenjeni gosp. njega ekscelenca grof Hohenwart. Ko je prišlo do prevrata strank vlani v oktobru, izjavil je klub konservativcev, da vstopi v koalicijo kot tak. Da so se slovenski poslanci v tem trenutku razdelili v dva oddelka, to je razumljivo, kajti take ločitve vrše se v trenutkih, v katerih se ne more pregledati bodoči položaj zbornice, in vsak del misli, da je zadel pravo. Sicer se je pa bila taka ločitev zgodila tudi tedaj, ko se je bil razbil veliki liberalni klub in se je jeden del bil izločil ter se osnoval kot skrajna stranka.

Tako smo prišli v koalicijo. Naravnost nismo vstopili, temveč ostali smo le zvesti konservativnemu klubu. Moj častiti predgovornik, gospod prof. Šuklje, je tudi to naglašal, poudarjal povod in glavni uzrok, kako da smo posredno prišli v koalicijo. Sklepi pa, ki se od večih stranij izvajajo iz našega postopanja v koaliciji, in katere je zlasti izvajal gospod zastopnik celjskega mesta po mojem mnenju niso pravi. Gospod poslanec celjskega mesta trdi, da smo se kot člani koalicije izneverili glavnemu načelu koalicije, ko smo prišli z narodnimi zahtevami, če tudi je namen koalicije, da v narodnem oziru za nekaj časa vse potihne.

Pred vsem se nam očita, da rušimo koalicijo s

tem, da zahtevamo, da se premeni uprava celjske gimnazije in da so poslanci našega iz oddelka Kranjskega zahtevali obnovljenje gimnazije v Kranju. Obnovljenje kranjske gimnazije je potrebno, ker je ljubljanska prenapolnjena; torej to ni nobena koncesija, to učilišče je že bilo in ga je prejšnja vlada odpravila, ker je tudi Slovencem hotela odščipniti jedno gimnazijo. Druga točka, zaradi katere se nam očita, da rušimo koalicijo, je naša zahteva, da na celjski gimnaziji se osnujejo slovenske paralelke.

Prav veseli me, da je gospod zastopnik celjskega mesta govoril pred menoj. Sedaj lahko potrjujem, da je vprašanje celjske gimnazije še-le prav zmedel, dasi je trdil, da ga je pojasnil. Gospodje, ki želé jasnosti v tej stvari, sedaj manj vedo, kakor so poprej. Že to, kar je sprva govoril ob osnovi dveh novih slovenskih gimnazij, s čemer je mislil obnovljenje gimnazije v Kraju in osnovo paralelek v Celju, bi utegnilo koga premotiti, da ne bi vedel, kaj mi prav zahtevamo.

Rekel je, da koalicijska misel ne dopušča, da se v nemškem mestu osnuje slovenska gimnazija. Ali, gospoda moja, mari gre za kako slovensko učilišče? Mari se gre za to, da se kako oškuduje sedanja povsem nemška velika gimnazija? Nikakor ne! Nemška velika gimnazija ostane še zanaprej, kakor je bila doslej. Nemškemu življu v Celju in sploh na Spodnjem Štajarskem se ne bode nič škodovalo. Mi le to hočemo, da bodo slovenski učenci mogli iz ljudske šole naravnost iti v gimnazijo.

Pa pogledjmo malo nazaj v zgodovino — rekel bi — te parlamentarne morske kače, osnove slovenskih paralelek v Celju. Pred vsem mi je popraviti izraz slovenske paralelke, kajti osnovale se bodo, kakor se je izjavila visoka vlada v proračunskem odseku, paralelke, kakoršne so v Mariboru. Tam nimamo slovenskih paralelek, temveč čisto nemške in dvojezične, v katerih se le štirje predmeti učé v slovenščini, in sicer veronauk, slovenščina, latinščina in matematika. Vsi drugi predmeti predavajo se v nemščini.

Ravno ta razdelitev se vpelje tudi v Celju. Naravnost nerazumljivo je, kako se sploh o slovenskih paralelkah govoriti more. To niso nobene slovenske paralelke, v najugodnejšem slučaju bi se mogle imenovati dvojezične. Gospod poslanec celjskega mesta je ugovarjal, da bi bila potrebna preosnova celjske gimnazije. Navajal je kot dokaz proti predgovorniku profesorju Šukljeju, da se čudi, kako da more biti g. Šuklje za nastale troške za osnovo dveh učilišč, obnovljenje gimnazije v Kranju in osnovo slovenske nižje gimnazije v Celju, ko vendar poklada tako važnost na ravnotežje v državnem gospodarstvu. Ta dokaz pa vendar ne velja, če pomislimo, kako malo troškov bodo prizadjale slovenske paralelke v Celju, ko gre največ le za to, da se primerni profesorji postavijo tjekaj, ne da bi se njih število dosti pomnožilo, ki bodo zmožni, podučevati v obeh deželnih jezicah.

Nekaj let so že tako ondu paralelke. Troški bi se povečali z osnovo slovenskih paralelek v Celju le za malo, po mojem mnenju še za 2000 gld. ne na leto, kar pač ni v nobeni primeri z odgojevalnimi uspehi, ki so pričakovati. Jaz sem to stvar poprej imenoval morsko kačo. To ime tudi zasluži, kajti kakor se spominjam, sta se že v letih 1879 in 1880 v visoki zbornici sklenili resoluciji, da se osnujejo slovenske paralelke v Celju in Mariboru. Potem so se leto za letom sklepale resolucije, katere je tedaj Foreggerjev list »Deutsche Wacht« imenoval: »Resolucije, po ceni, kakor robidnice.«

(Dalje prih.)

Cerkvene zadeve.

Micika Grizold.

Bela smrt je zopet zavihetela svojo koso in končala je mlado življenje, mlado deklico Miciko Grizold s Smolnika pri Rušah. Da, bila je še mlada po svojih letih — imela je komaj 14 let — a bila je stara po svoji modrosti. In ravno to me je napotilo, da zapišem nekoliko njej v spomin posebno mlajšim bralcem »Slov. Gospodarja«.

O rajni Miciki se lahko reče, da je bila ljuba Bogu in ljudem. Bila je ponos starišev, veselje učiteljev in gotovo tudi posebno ljuba Bogu. Svojim starišem je bila vedno pokoren, poslušen otrok, ki se je skrbno varovala, jih kedaj žaliti. Bistre glave, kakor je bila, delala je veselje učiteljem, še bolj pa zavoljo svoje pridnosti in lepega vedenja — istotako je bila tudi zavoljo svoje prijaznosti ljubljena vseh sošolk in sošolcev. Bila pa je tudi Bogu ljuba zavoljo svoje pobožnosti. Ljubila je molitev in zato je bila, čeprav še v otroških letih, vpisana v več bratovščin, ljubila je tudi cerkev, hišo božjo, in zato rada v njo prihajala in se vselej v njej vzgledno obnašala. Da jo je Bog res ljubil in hotel, da se je njeno pobožno srce že tu na zemlji popolno ž njim sklenilo, vidimo zlasti iz poslednjega časa njenega življenja. Gotovo je prav previdnost božja tako hotela, da so jo njeni stariši minulo jesen poslali v samostan k čč. šolskim sestram v nadaljnje izobraževanje. Tu je namreč imela še več prilike za molitev, tu je mogla biti vsak dan pri sv. maši, tu je mogla prav pogosto prejemati sv. zakramente. In res, kako ganljivo je bilo slišati, da je v vseh svojih pismih, ki jih je pisala starišem, omenjala, kako da moli v samostanu za svoje ljube stariše, sestrice in brate ter za vse jej drage.

Škoda bi bilo te nedolžne duše, da bi jo svet pokvaril, in zato jo je Bog zgodaj poklical k sebi. Umrla je objokovana od starišev, sestic ter bratcev dne 7. aprila t. l. Kakor pa je bilo lepo njeno življenje, tako lepa je bila tudi njena smrt. Čeravno je trpela hude bolečine, vendar je bila vsa mirna in vesela. Ni bilo treba nje tolažiti, temveč ona je tolažila okrog nje žalujoče. Pobožno prejemši sv. zakramente, zaspala je potem brez smrtnega boja mirno v Gospodu. Kakor je v svoji hudi boleznini enkrat rekla okolo stoječim, da čuje prečudno lepo godbo, tako upamo, da sedaj že posluša veselo petje angeljev v nebesih.

Glej, ljuba slovenska mladina, kako moraš živeti, da boš tudi ti kedaj srečno umrla!

Kako je vse ljubilo rajno Miciko in koliko sočutje do blage rodbine Grizoldove zavoljo tako britke izgube da je vladalo pri vseh, kazal je njen nenavadno lep pogreb. Od mnogih sem čul zatrjevati, da tako veličastnega pogreba še niso videli v Rušah. Spremljali so jo k zadnjemu počitku učenci in učenke ruske šole z gg. učitelji na čelu; bilo je mnogo belo oblečenih, ovenčanih deklic, katere so ji tudi zapele lepo nagrobnico, in mnogo, mnogo občinstva, gospóde ter preprostega ljudstva. — Te vrstice zapisal sem tebi, rajna Micika, v blag spomin ter v znamenje srčnega sočutja do tvojih ljubih starišev, ter sklepam z iskreno željo: »Počivaj v miru!«

A—n.

Starosta Sekovske škofije.

Lepa Sekovska škofija ima nad tisoč duhovnikov. In kdo je med temi duhovniki zdaj najstarejši, imenovan senior ali starosta? Starosta je postal te dni naš rojak, slovenski pisatelj in goreči domoljub, preblagi 87letni prečastiti g. dr. Jožef Muršec (Živkov), bisep

tovalec in dosluženi profesor. Iz Trsta je poslal znani slovenski pisatelj in pesnik to-le častitko, katera je zložena tudi v imenu naših častitih bralcev:

V novi svetli časti Vam ime zdaj sije,
Vodja tisoč bratom, starosta škofije;
Te odlike ne deli ne papež in ne car —
Redka čila starost — ta je le nebeški dar.
Bog Vas živi Živkov, dveh vladik sovetnik,
Vas ohrani, dokler ne bote — stoletnik!

J. G.

Gospodarske stvari.

Pomlajenje dreves.

Stara, pohabljena, z mahom obraščena drevesa z dol visečimi vejami se prepogosto vidijo. Kako moremo taka drevesa zboljšati in rodovitna storiti, to je za sadjereja važno vprašanje.

Prvič moramo vedeti za pravi vzrok bolezni, namreč če je zemlja izmolzena, so bile premajhne jame, je zemlja kamenita ali premokra. V prvem slučaju se zemlja okoli drevesa jeden seženj široko in pol sežnja globoko (blizo dva metra široko in eden meter globoko) odkoplje, ter kompost nadeva. Če je pa zemlja premokra, tedaj se mora preobilna mokrota odpraviti. Najboljši jarki, po katerih se voda odceja in izceja, napravijo se tako-le: Skopljejo se $\frac{1}{2}$ metra široki, do jeden meter globoki jarki, kateri se s kamenjen in sipom blizu do površja napolnijo, z zemljo zagrnejo in s travnim semenom posejejo. Taki jarki odpravljajo preobilno mokroto in so najcenejši ter niso nobenemu delu napoti. Drevo, katero je v mokro zemljo vsajeno, klaverno raste, po vejah raste mah, koža pogosto pozebe in ker se korenine ne morejo razvijati, tedaj drevo tudi ne more roditi.

V ilasti mokrotni zemlji, iz katere se pa preobilna mokrota usušiti ne da, moramo pa celo plitvo saditi in nad korenine do čevelj visoko zemlje nasuti. Najbolje je, da v mokrotni zemlji take sorte sadimo, o katerih je znano, da jim mokrota preveč ne škoduje; v obče tako zvana vojdivka (Prinzenapfel) v mokrotni zemlji še najboljše raste in rodi. Drugič je velikokrat kriva sorta, ker jej tamošnja zemlja in podnebje ne ugaja; in v vsakem slučaju se priporoča, da se drevo precepi. Velikokrat je pa človek sam kriv, ker drevo dostojno ne oskrbuje, ali je bilo pregloboko vsajeno.

Drevescu tudi jako škoduje, če se prva leta ne obrezuje, vsled česar veje šibke ostanejo, začnejo prehitro roditi, in ker tako drevo veliko soka in hrane potrebuje, potem v rasti zaostane. S pravilnim rezanjem se drevo primora, da napravi lepo krono, ostane zdravo, in to je najvažnejše v sadjereji. F. P—k.

Letina.

Kakšna da bode letos pri nas letina, to naši kmetovalci sami dobro vedo presoditi; vendar pa utegne tega in onega zanimati, kako se letina kaže v naši ljubi Avstriji.

Kakor se razvidi iz poročila ministerstva za poljedeljstvo z dne 10. aprila, obeta letina v tem letu prav dobro. Čeravno smo imeli le malo snega, prebila je ozimina primeroma toplo zimo zelo dobro, ter je vsled pomladanske suše le rž nekoliko trpela; po blagodejnem dežju, ki je zemljo namočil poslednje dni, pa se bode tudi rž dobro popravila. Isto velja tudi o travnikih in deteljščih. Vsled ugodne pomladi sta se tudi setev jarine in saditev krompirja lahko izvršili ter bodeta vsled sedanjega dežja in toplote dobro uspevali. Tudi vinska

trta je dobro prezimila, mladike že krepko poganjajo ter se v gorkejših legah že prikazujejo grozdiki. Tako poročajo »Dol. Novice«, da se je na Straži pri Novem mestu nahajala že dne 8. aprila na brajdi posestnika Jakoba Jakšeta 10 centimetrov dolga trtna mladika s tremi grozdiki. Sadno drevje je povsod večinoma že v cvetju in mnogobrojni popki dajejo nam upanje, da bodo imeli dosti sadja.

Torej za letos se nam najboljša letina napoveduje, samo ljubi Oče nebeški, od katerega »pride vsak dober dar in vsako popolno darilo«, naj nas milostno obvaruje različnih nezgod!

Pokončujte hrošče!

Naš list je že letos po zimi napovedal, da je letošnje leto hroščevo leto. Vsled dolgotrajnega toplega vremena prikazali so se ti požeruhi letos dosti prej, kakor druga leta, ter že sedaj objedajo prvo nežno zelenje sadnih in drugih dreves. Opozarjamo torej posestnike in najemnike zemljišč, naj z drevja in grmovja zlasti v zaranih urah hrošče pridno stresajo in pokončavajo. Dobro bi bilo, da bi se kaka nagrada v posameznih občinah priznala šolski mladini, da bi se rada s pokončevanjem hroščev bavila. In zakaj se naj hrošči pokončujejo? Zato, ker letos sadnemu in drugemu drevju veliko škodo napravijo in ker znesejo neizmerno veliko jajčic, iz katerih se zvalijo črvi, ki bodo prihodnje leto po njivah, travnikih in vrtih neizrečeno škodo delali. Torej še enkrat: pokončujte hrošče!

Sejmovi. Dne 28. aprila pri Sv. Antonu v Slov. goricah. Dne 30. aprila v Dolu, v Cmureku in Rogatecu. Dne 1. maja pri Sv. Filipu v Veračah, pri Sv. Barbari v Halozah, pri Sv. Treh Kraljih v Slov. gor., pri Sv. Juriju v Slov. goricah, na Hajdinju, na Muti, v Ljubnem, v Lipnici, v Trbovlju, v Velenju, v Celju, v Brezju zunaj Maribora, v Vržeju in v Radgoni. Dne 2. maja na Ptuj, v Konjicah, v Braslovčah, pri Sv. Lovrencu v Slov. gor., pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, v Lučanah in v Kaniži pri Ptuj. Dne 4. maja pri Sv. Križu na Murskem polju, v Podsredi, na Črni gori, v Rečici, v Selnici ob Dravi, v Svičini, v Slovenski Bistrici, v Stradnu, v Gornjem gradu, v Št. Juriju ob juž. železnici, v Loki, pri Sv. Trojici v Slov. gor., v Celju (konjski sejem) in na Vidmu ob Savi.

Dopisi.

Iz Dola pri Hrastniku. (Javna prošnja.) V listu z dne 26. marcija 1893 govorilo se je o lovstvu in lovskej pravici. Vsled tega prosimo posestniki iz občin Trbovlje, Dol, Sv. Krištof in Hrastnik, da bi kdo v »Slov. Gospodarju« vnovič spisal članek, v katerem bi se naznanila sredstva, po katerih moremo zadobiti prosti lov, in mislimo, naj se še jedenkrat povdarja škoda, katero napravlja divjačina posestnikom na polju, posebno pa pri sadjereji, ker oglodajo zajci mlada drevesca. Od leta do leta raste škoda, in če tudi se ta ceni, vendar ni odškodnina nič v primeri s škodo, pri tem nas pa še davki od dne do dne bolj tlačijo.

Iz Ptuja. (Vojaški nabori) so te dni bili tukaj pri nas. Spominjam se vojaških naborov v Ljubljani izza dijaških let. Vselej sem jih bil vesel. Slišal sem krepko, lepo ubrano petje čilih gorenjskih mladeničev. Peli so tako lepo, da je gospoda postajala in jih poslušala. Ali naši fantje tu pa ne znajo nego tuliti in vriškati, da te ušesa bolé. Ko bi vedeli, kako je to grdó!

Tudi tu postaja gospoda nemška, in govoré med seboj: poglejte si pijanih zaroblencev, neotesancev slovenskih! Mladeniči slovenski! ne delajte sramote svojemu rodu, svoji materi slovenski! Ne dajajte sovražnikom našim, nemškutarjem, povoda, da bi se Vam smejali, da bi Vas zaničevali! Obnašajte se v mestu spodobno, in če kaj znate, zapojte lepo, a ne vriskajte, ne tulite po mestu, kedar k naboru pridete! Ako je ta prijateljski opomin letos prepozno došel, zapomnite si ga za prihodnja leta!

Iz Majšperga. (Požar.) Vračali smo se v nedeljo, dne 15. aprila po poznem sv. opravilu od žalostnega pogreba g. Franca Lobenveina, na čegar grobu so naš skrbni č. g. provizor tako lepo govorili, da ni bilo nobeno oko brez solz. Razložili so nam po letnih časih, kako se vse spreminja in mine na tem svetu. In prav o tem smo se zopet imeli priliko prepričati; kajti Medvece, lepa lična vas naše župnije, bile so v četrt uri žalostno pogorišče. O $\frac{1}{2}$ 1. uri popoldne vnelo se je na sredini vasi poslopje Gere Ekart; uzrok še ni znan, kako se je ogenj zatrosil, potem se vname soseda Ant. Dvoršek vse hišno in gospodarsko poslopje in tako dalje Franca Furman, Blaža Sagadin in Antona Sagadin. Prijel se je bil ogenj tudi zidanih z opeko kritih hiš, pa silna pomoč množice ljudstva je pri Blažu Sagadin pri sredi strehe ogenj ustavila in sicer od znotranje strani. Prihitelo je pet žendarjev iz Pragerskega in Ptujске Gore, da so nekoliko za red skrbeli in na dolgoprstneže pazili; pa tudi ljudi so morali odganjati z nevarnih krajev. Po dve uri daleč okoli prihiteli so revežem v pomoč, le požarne brambe ni bilo nobene blizu, n. pr. iz Šikol in Cirkovec, kateri nista čez pol ure oddaljeni. Pogorelci so omilovanja vredni, ker je nekaterim zgorel tudi ves živež, sicer pa so poslopja imeli vsi zavarovana pri banki »Slaviji«. Priporočajo se sosednim občanom za pomoč pri stavljenju novih poslopij. Časnega in večnega ognja varuj nas Bog in sv. Florijan!

Iz Gornje Savinjske doline. (Želja.) Meseca novembra lanskega leta čital sem v Vašem cenjenem listu, da ima dvorišče Žalske pivovarne prajzovsko lice, kar sem se tudi prepričal. Bil sem zopet pred kratkim časom v Žalcu, pa kakšna sprememba na imenovanem dvorišču! Vsi napisali so dvojezični in sicer slovensko-nemški. To je lepo, to je prav! Lahko torej imenujemo Žalsko pivovarno kot slovensko pivovarno, in vredna je, da jo po naši moči podpiramo. Jaz sem sam krčmar in potočim mnogo piva, in moram priznati, da sem jako zadovoljen. Točim seveda vedno le Kukečevo pivo. Vsem svojim tovarišem po Spodnjem Štajarju, Kranjskem, Koroškem in sploh po celem Slovenskem priporočam gori omenjeno pivovarno. Le to me v srce boli, da se v pisarni gospoda S. Kukeca večjidel le nemško uraduje in ima vse tiskovine večjidel le nemške. Upam, da se bo tudi to še na bolje obrnilo in da se bo s slovenskimi strankami le v slovenskem jeziku občevalo. Na zdravje!
Krčmar.

Iz Juršinec. (Marsikaj.) Velikonočni teden zapustil nas je vrlí domačin, uzoren učitelj in iskren rodoljub, gosp. Rud. Koser, ter se preselil na svojo novo mesto k Sv. Martinu pri Slov. Gradu. Želimo mu, da bi bil v svoji novi domovini sprejet s tolikim veseljem, koliko žalost je učinil svojim rojakom s svojim odhodom! — Bela žena je v svoji naglici pretečeni teden pobrala štiri osebe naše fare. Med njimi bil je neki učencec v 12. letu svoje starosti, ki je dopoldne še zdrav in vesel sedel na šolski klopi, popoldne pa mrzel in bled ležal na mrtvaškem odru. Neki želar (Slana) iz Botkovec pa si je to ženjico sam naprosil, ker se je v svojim stanovanju obesil. Uzrok samomoru je neznan. — Število društvnikov Mohorske družbe poskočilo je v naši fari od 93 na 174. Na zdar! — Naša nova šola

že stoji na papirju. Obeta se, da bo drugo jesen že stala na svojem določenem mestu. Pri zadnji dražbi raznega stavbarskega dela bile so vsprejete razne ponudbe za 10.820 glđ. 71 kr.

Iz Slov. goríc. (Lačen tat.) Ko je na veliko-nočno nedeljo odšla Liza Slekovec, posestnica v Kočkem vrhu, k popoldanski službi božji k Sv. Juriju na Ščavnici, vlomil je v njeno hišo neki lačen tat in je vso posteljo premetal, tudi po omari stikal in iskal, najbrž denarja. Ker pa tega ni našel, pa je pojedel iz piskra mleko, in ker je našel ključ, šel je tudi v klet pijančkat. Odnese pa je vse blagoslovljeno meso, sedem robcev, hranilnične knjžice, 12. številko »Slov. Gospodarja«, katero je imela Liza Slekovec izposojeno, in nekaj drugih drobnostij. Pač strašen človek, kateri samskeje osebi, in še celo na tako velik praznik gre krast. Sedma božja zapoved pravi: Ne kradi! J. Car.

Od Sv. Antona v Slov. goríc. (Pogreb krščanskega mladeniča.) »Bil je izmed njih vzet; odtegnjen je bil, da bi hudobija njegovega uma ne popačila in hinavščina njegove duše ne omotila«. (Modr. 4, 11.) Te besede sv. pisma bile so mi na misli, ko smo v nedeljo, dne 15. aprila, spremljali v veliki množici h grobu mladeniča Alojzija Rižnar. Pokojni Alojzij, rojen v občini Smolinski l. 1871, je že dalj časa bolehal za sušico. Previden s sv. zakramenti za umirajoče in popolnoma v božjo voljo udan je 12. aprila mirno v Gospodu zaspal. V duhu klečim, dragi moj tovariš v otroških in mladeniških letih, na Tvojem preranem grobu ter ti kličem hvaležnega srca:

„V hladnem grobu sladko snivaj
Brez trpljenja, brez ovir;
Pri Očetu večno vživaj
Za plačilo dušni mir!

J. Š—r.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetla cesarica se je vrnila z večmesečnega potovanja ter obiskala hčer nadvojvodinjo Valerijo na Gornjem Avstrijskem. — V državnem zboru je sedaj razprava o proračunu ministerstva za uk in bogočastje ter se je oglašil tudi minister dr. Madeyski; pa z njegovim govorom katoliški Slovenci ne moremo biti zadovoljni. — V mestnem zastopu so liberalci protiliberalcem ponujali jedno mesto mestnih svetovalcev, a ti so hoteli vsa tri izpraznjena; toda liberalci se temu niso hoteli udati, češ, le »nobel«, dokler še smo mi!

Gornje Avstrijsko. V Lincu so liberalni mestni očetje vendar nekaj dovolili za semenišče s katoliško gimnazijo, in sicer 50 tisoč gold. Radovedni smo, ali bode jih »Mariboržanka« tudi zdaj pohvalila ali ne. Reči smemo: vsled poraza liberalcev v Solnogradu se linškim liberalnim možakom hlače tresejo.

Moravsko. Zadnjo soboto in nedeljo so sklicali Mladočehi v Brno shod in hočejo po tej kronovini svoje delovanje razširiti. Katoliški Moravci jim gotovo ne bodo šli na limanice.

Gališko. V tej kronovini je primeroma največ židov, zato so že zelo predrzni, da se upajo očitno zasmarnovati sv. katoliško vero, uboge kmete pa hočejo odreti na beli meh. Tako je neki žid zahteval za posojilo 5333 percentov, neki drugi pa po 80 in še više. Zdaj sta oba pod ključem. Slovenski kmetje, bodite oprezni in ničesar si ne izposojujte pri židih!

Štajarsko. Letos se bodo gradile železnice Zeltweg-Wolfsberg, Dravberg-Velenje in St. Jurij-Krapina. — Na Ptujju bodo šele v ponedeljek volili župana; največ upanja si delata notar Filafero in pek Ornik. — Za okraje: Brežice, Kozje in Sevnica, je za šolskega nadzornika potrjen gosp. prof. M. Zavadlal v Celju. Slovenci smo tega veseli.

Koroško. Dne 26. aprila se je v Celovcu blagoslovil dom družbe sv. Mohorja, kamor se kmalu preseli družbena tiskarna. — Občni zbor kat. političnega in gospodarskega društva za Slovence je bil jako dobre obiskan in društvo namerava jeseni prirediti velikansko veselico. — V Lipici so opustili fužino, več delavcev zgubi delo in kruh, ali Slovenci nekaj političnih nasprotnikov.

Kranjsko. Na Gorenjskem se vedno bolj krči kmetijstvo, in s tem hira blagostanje. — V Ljubljani so se mirno vršile dopolnilne volitve v mestni zastop, s katerim pa niso vsi Ljubljančani zadovoljni.

Primorsko. Na Goriškem bodo te dni velike procesije k Materi božji na Sveto Goro. — V Trstu je umrl predsednik deželnega sodišča dr. Pavel Monti in naslednik mu bode dr. Leon Fiochi, ki je več slovenskega jezika. — Isterska posojilnica v Pulju je imela lani 543 združnikov in 260 tisoč gold. prometa. — V tem mesecu je začel v Trstu izhajati »Il Pensiero Slavo«, laško pisan list za primorske Slovence.

Hrvaško. Dr. Posilović je izdal o veliki noči lep pastirski list za Senjsko škofijo o rabi staroslovensčine pri sv. maši. V Zagrebu se delajo priprave, da bodo veličastno sprejeli svojega nadškofa.

Ogersko. Gosposka zbornica se bode sešla dne 7. maja ter sklepala o civilnem zakonu, katerega sedaj pretresuje posebni odsek. Vse je radovedno, ali se bodo udje gosposke zbornice pokazali prave viteze. — Zoper civilni zakon se je izreklo nad 20 tisoč Srbov na shodu v Karlovcu. — Za Košutov spomenik vsi Madjari darujejo velike svote, le budapeštanski natakariji ne dajo nič. — V nekem okraju je 5000 kmečkih delavcev brez kruha, ali za te se nihče ne zmeni, in toraj se je tam bati krvave rabuke.

Vunanje države.

Rim. Sv. očetu se je zopet poklonilo 6500 španskih romarjev, ker so Diega iz Kadiksa zveličanim proglasili. — Dne 12. t. m. so papež nekemu katol. časnikarju rekli, da je sedaj najboljša obramba papeštva in cerkve časnikarstvo; zato se naj vse žrtvuje, da se to vzdržuje in razširja.

Italijansko. Minister Crispi je sicer svojo groznjo proti poslancem preklical, vendar se te dni raduje, ker je v zbornici poslancev njegova obveljala, da se razprava o finančnih premembah preloži do 15. maja; pa kaj, ko s to preložbo ta sitna zadeva nikakor ni odpravljena!

Francosko. Vlada je ustavila plačo lyonskemu škofu, ker je v pastirskem listu obsojal postavo o zaračunanju stroškov za cerkvene stavbe. Kaj takega se tudi utegne nekaterim drugim škofom zgoditi. Kjer vladajo framasoni, tam ne cvetejo druge rožice katoliški cerkvi, kakor rožice mučeništva.

Angleško. Konservativni Salisbury se je izrekel, da se naj bi imenovalo večje število dosmrtnih članov v gosposki zbornici. — Tudi v tej državi hočejo uvesti novo volilno pravico.

Nemško. Državni zbor je sklenil svoje zborovanje. Koliko je v tem zasedanju dosegel? Več bremen je davkoplačilcem naložil, nego dal olajšav, kakor se to rado godi po drugod. Zlasti za kmetovalce, ki so že zadolženi za poldrugo milijardo, se slabo gospodari. —

Na Badenskem mislijo uvesti občno volilno pravico in potem bode se reklo dozdanjim liberalnim strahonjam: »srečno, četudi na večno!«

Rusko. Carjevič je že zaročen s hesensko princeso Aliso, in nekateri trdijo, da je sedaj evropski mir še bolj zagotovljen. — Car bode potoval na Krim in 50 tisoč vojakov bode moralo stražiti železnico. Res, ubogi ruski car!

Srbsko. Prejšnji ministerski predsednik Simić pride zopet za poslanika na Dunaj. — Pred par dnevi se je v Belemgradu praznoval spomin osvobojenja Srbov izpod turškega jarma. Mladi kralj se je pri napitnici spomnil tudi svojega očeta Milana; ali Milan je državo le spravil pod jarem dolgov in občnega nereda.

Grško. V tej državi stoji gospodarstvo na sila slabih nogah, zato pa se vsaka nesreča še hujše občuti. Pred nekaterimi dnevi je bil močen potres, pri katerem je bilo v okraju Lokris 210 oseb ubitih in 180 težko ranjenih, v drugih pokrajinah je bilo 50 mrtvih in nad 100 ranjenih; Bog ve, koliko je hiš razdejanih.

Portugalsko. Imeli so volitve za zbornico poslancev, in vlada je z volitvami lahko zadovoljna, kajti imela bode 47 glasov večine. Pravi se, da je vlada delala z vsemi silami, tako da zbornica ne bode imela takega lica, kakor bi rado vse ljudstvo. Volitve naj bodo proste!

Amerika. Slovenski duhovnik, preč. gosp. Jakob Trobec je izvoljen za škofa v mestu Saint Cloud, dežela Minnessota, v Severni Ameriki. — Rumena mrzlica je letos hudo gospodarila v Braziliji. V glavnem mestu Rio-Janeiro je meseca februarja pomorila nad 3000 ljudi, marcija pa še več. Še večja nadloga, kakor kaka bolezen, je pa v tej državi vstaja, katera še vedno ni končana.

Za poduk in kratek čas.

Pridni šolarji.

O slabih šolarjih se večkrat sliši, kakor o pridnih; zlasti dandanes se sploh toži o razposajenih šolarjih po mestih in na kmetih. Kdo je te spridenosti kriv? Pohujšanje. Kdo pa jih pohujša? O tem nečemo govoriti, pač pa opomniti na besede Kristusove, s katerimi božji Sin tako strašno grozi zapeljivcem. Danes hočemo javno hvalo izreči pridnim šolarjem, o katerih nam piše nekdo izpod Pohorja tako-le:

Ker smo, hvala Bogu, najpotrebnejše pomladansko delo opravili, treba je tudi oskrbeti nekaj zemljiškega davka pri c. kr. davkariji, da se izognem opominom. Ravno zavoljo tega podal sem se dne 14. aprila v Kojnice; ko pa grem od Čadrama naprej skozi log, slišim najprej neko žebranje. Storim še nekaj stopinj in zagledam pred seboj kakih 12 do 16 otrok, fantov in deklic, gredočih v Čadram v šolo. Ko bliže pridem, spoznal sem, kaj je pomenilo ono žebranje; učenci so namreč skupno na glas molili sv. rožni venec, kar se jim je tako lepo podalo, da moram tukaj javno častitati starišem v Markočici in okolici, da imajo toliko verne otroke. Zahvaliti pa moram tudi vse č. g. šolske odgojitelje, ker prigodba, ki sem jo opisal, gotovo je sad njihovega truda. To je veselo in hvalevredno obnašanje, le to je škoda, da niso vselej in pa vsi taki.

Bog daj, da bi tudi vsi šolarji bili pridni, in pa da se lepi nauki izza mladih dnij nikoli ne bi pozabili. Take otroke pa lahko postavimo vzgled, morda vsem slovenskim otrokom.

A. K.

Žganje — kuga.

Človek, ki se žganjepitju uda, ne škoduje si samo na telesnih močeh, ampak tudi na dušnih. Navadno nič ne misli in ne občuti, zlasti ne čeznaravnih rečij, tako da je prej podoben živali, kakor človeku, ki je po božji podobi ustvarjen. Da te besede niso preostre, prepriča nas ta-le sila žalosten dogodek, katerega smo pred dvema tednoma zvedeli s Koroškega.

Neki rudar je dal ženski, z imenom Tereza König, 10 goldinarjev z naročilom, da mu naj gre po žganje. Ker se dolgo časa ni vrnila, šel ji je rudar nekaj pota nasproti. Ni mu trebalo daleč iti, kar jo vidi ob potu sedečo in precej pijano. »Kje imaš žganje?« zakriči nad njo. Ona mu ponudi steklenico, v kateri še je bilo nekaj kapljic žganja. Že to ga je sila razkačilo.

»Kje imaš denar?« zadere se nad njo. »Nimam nič denarja, jeclja ona, nisi mi nič dal; še to žganje si mi dolžen«. Zdaj je bil ogenj v stehi! »Ubijam te, ako mi denarja ne povrneš!« začne rudar rohneti. »Saj me lahko ubiješ, ali to ti povem, da ti denarja ne morem dati«, reče ženska, vstane ter tava proti domu. On si poišče krepelec ter gre za njo v hišo. Ženska leži v sredi hiše na tleh in on jo začne pretepati...

Nekaj časa pozneje najdejo ljudje žensko — mrtvo. Grozovita sirovost! Pridejo žendarji, rudarja ženejo vkleknjenega na sodnijo, in ko ga tam vprašajo: »Kaj ste naredili?« reče: »Svojo staro sem ubil«. Torej lastno ženo je ubil, in kakor se o tem v nekem časniku piše, je ta mož v zaporu dobre volje in se nič ne kesa.

Smešnica. Lujzikina mati je bila imenitna gospa, ali ni imela svojih zobov, ampak kupljene, katere treba vsak večer iz ust vzeti. Nekoč se je Lujzikina tetica zelo kisló držala in solzila. Lujzika ji reče: »Zakaj se jočete, draga tetica?« Tetica: »Zob sem si dala izpipati, pa me sila boli«. Lujzika: »Pa ste vi občutljivi. Moja mati si vse zobe vsak večer izpipljejo, pa niti ne zajavkajo«.

Razne stvari.

(Potrjenje.) Nj. veličanstvo svetli cesar so potrdili izvolitev Antona Vogrin za načelnika in izvolitev Janeza Kravtiča za njegovega namestnika pri okrajnem zastopu Sv. Lenarta v Slov. goricah.

(Na znanje.) Častitim čitateljem našega lista naznanjamo, da smo pred nekaterimi dnevi sprejeli razpravo: »Orehovski Bračko pa Slovenski Gospodar«, spisal prof. Žitek svojim gornjeradganskim krajanom na razsodbo. Ako bo nam mogoče dovršiti tisek, priložimo knjižico že prihodnej številki »Slov. Gosp.«

(Zahvala.) Č. g. Matej Strakl, korvikar v Mariboru, daroval je gasilnemu društvu v Križevcih pri Ljutomeru 10 kron, za kar mu izreka spodobno zahvalo Društva odbor.

(V državni trtnici) v Pišecah se bodo od ponedeljka 30. t. m. do 15. maja trte cepljevale in v mah polagale. K temu cepljenju je vsak povabljen, tudi šolski otoci, da sme priti se učiti. Kdor želi cepljenja udeležiti se, z namenom, da se o tem uči, naj pride kateri koli dan od 30. t. m. do 15. maja v hišo nadzornika državne trtnice v Pišecah, g. Franca Agreža.

(Razpisani službi.) V tukajšnji kaznilnici potrebujejo dva paznika. Prednost med prosilci imajo dosluženi podčastniki.

(Štiri fantiče) je nedavno porodila neka žena na Ogerskem. Mati in otroci so zdravi. Ako je oče siromak, menda te sreče ni vesel.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda) za Brežice in okolico bode imela redni letni občni zbor v Brežicah, dne 29. aprila ob 6. uri zvečer v čitalnični dvorani hotela Klembas s sledečim vspeedom: 1. poročilo tajnikovo, 2. poročilo blagajnikovo, 3. volitev novega odbora, 4. volitev odposlanca k veliki skupščini, 5. razni predlogi. Načelnništvo.

(Cecilijino društvo) v Mariboru je priredilo zadnji ponedeljek zvečer jako lep koncert v kazini. Čistega dobička je nad 100 gld.

(Volitve) v Celjski občinski zastop se vršijo 25. 26. in 27. aprila. Dokler bode veljal klic: »Le nemštvo, nemštvo, kaj nam mar gospodarstvo!« tako dolgo se bodo volili strogi Nemci, toraj tudi tokrat.

(Ptujsko učit. društvo) priredi 10. maja t. l. izlet k Sv. Marku pod Ptujem s sledečim vspeedom: 1. Sv. maša ob 1/2 11. uri; 2. zborovanje v šoli, pri katerem predava znani zgodovinar č. g. Matej Slekovec, tamošnji župnik, o turških napadih po Ptujem polju; 3. skupni obed. Za osebo se plača 60 kr., ter se dotična naznanila naj do 3. maja pošljejo g. Janezu Mozini, nadučitelju pri Sv. Marku; 4. prosta zabava z godbo in petjem. Vse gg. učitelje, čč. gg. duhovnike in prijatelje šole vabi uljudno k udeležbi odbor. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala.

(Priporočilo.) Piše se nam: V Mariboru, v stolni ulici št. 1., je odprl svojo lastno pasarsko delavnico Karol Tratnik, brat Leopolda Tratnik, pasarja v Ljubljani. On izdeluje vsakovrstno cerkveno orodje in posodo, post. monštrance, kelihe, ciborije, svečnike itd. v različnih slogih. Izvršuje najfinejša dela sam, in mu ni treba ničesar od drugod naročevati, in zato zamore tudi cenejše delati, kakor drugi pasarji. Ker je dober katoličan in vrl Slovenec, zato se njegova firma priporoča.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru je daroval č. g. dr. Alojzij Meško, profesor bogoslovja v Mariboru, 3 in č. g. Jakob Cinglak, kaplan v Šentilju v Slov. gor. 2 fl. (Bela žena.) Umrla je dne 19. t. m. grofica Karolina Zabeo, graščakova soproga na Falu ob koroški železnici, in dne 22. aprila gospa Marija Potočin, posestnica na Zidanem mostu.

(Goljufija.) Vitez pl. Kogerer, prejšnji ravnatelj Franc-Jozefove železnice, je poneveril 80.000 gld. in pobegnil z Dunaja. Ko še ni bila ona železnica državna, imel je na leto 36.000 gld. plače; in vendar premalo!

(Obesila) se je 17. aprila 74 let stara viničarica Neža Velnar v škednju svojega sina v Loperšicah, občina Frankovce. Pravijo, da se ji je mešalo.

(Prijeli) in pod ključ dejali so tukaj hlapca Antona Zagoršek, ki je pri Sv. Marjeti vlomil v Baumano hišo in hlapcu ukradel perilo in obleko ter proti Mariboru popihal.

(Poškodovanje gozda.) Dva fantalina sta v gozdu Franca Večernika v Poberžah blizu 30 bréz navrtala zaradi soka. Bréze se bodo posušile in ničvredneža bodeta bržkone prišla v roke pravici.

(Pijan voznik.) Danes teden se je neki hlapec tako pijan peljal po Magdalenskem predmestju, da je z voza padel pod kolesa. Ko je prihitel policaj, da bi ga spravil domov, pograbil ga je pijañec. Policaj je z vo silo odvedel hlapca v zapor.

(K orožnim vajah) bodo letos poklicani rezervisti, ki so bili l. 1885, 1887, 1889 »odrajtani«. Razven teh bodo poklicani tudi namestni rezervisti iz leta 1887, 1889, 1891.

(Sleparska družba.) Oni teden je prišla tukajšnja policija štiri osebe, med njimi dva paznika kaznilnice, ki so poneverjali denar, katerega so pošiljali sorodniki jetnikom. Peti sokrivec, tudi jetniški nadzornik, je pobegnil.

(Družba sv. družine.) Sprejemnice za to družbo so dotiskane in se dobijo v tiskarni sv. Cirila. Komad 5 kr. Podobice so ravnokar došle in se molitve tiskajo; komad 3 kr.

(Šest vagonov) starih avstrijskih tolarjev pripeljali so iz Berolina na Dunaj, da jih predelajo v krone. Koliko pa se je za ta denar moralo zlatih kron v Nemčijo poslati, pa ravno ne vemo povedati.

(V radgonski davkariji) se brani neki uradnik sprejemati slovenske pobotnice in se nad strankami zadira. Ali ne zna, kaj je enakopravnost? Še enkrat, in bomo se videli!

(Učiteljske spremembe.) Nadučitelj v Selah je postal g. Konrad Mejovšek, učitelj pri Velikinedelji; učitelj na deški šoli pri Sv. Juriju ob južni železnici g. T. Kurbus, do zdaj pri Sv. Vidu pri Šmariju. Stalno

službo je dobila v Šmariju gdč. Tereza Šarlah, do zdaj podučiteljica v Dramljah. Učiteljica ženskih ročnih del postala je na Rečici in Gorici g. Hedviga Cizelj.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Jernej Štabuc, provizor, ostane kaplan pri Sv. Urbanu blizu Ptuja, in tamošnji dosedanji kaplan, č. g. Matej Meznarič, pride za provizorja k Sv. Ožbaltu za Dravo.

Lističi upravnštva: Odgovorimo le na taka vprašanja, katerim je priložena pismena marka za odgovor. — G. Josip Z. v Hotinjem: Naročnina je plačana za celo leto 1894. — G. J. F—a v K.: Vašega „Razglasa“ ne moremo objaviti.

Loterijne številke.

Gradec 21. aprila 1894:	22, 7, 44, 55, 47
Dunaj » » » » »	84, 29, 56, 41, 26

Zahvala.

Blag. g. A. Gregorič v Ptujju je šoli pri Malinedelji poslal zopet več podučnih knjig v darilo, za kar se blagemu dobrotniku in mladolinjubi v imenu šolske mladeži iskreno zahvaljujemo.

Krajni šol. svet Malanedelja, 18. aprila 1894.

S. Cvahte,
nadučitelj.

A. Božič,
nač. kr. šol. sveta.

KONJAK.

Ta iz krepkega, na lastnih goricah zrasednega vina izvlečena Francovka je skušen pomoček za oživiljenje dušnih in telesnih močij. Zoper protin, trganje, otrpnenje udov, revmatizem pomaga čudovito in uteši bolečine. Ena steklenica velja 1 gld. 20 kr. Stari konjak je za stare ljudi in take, ki so bolni želodcu, prava dobrota. Cena 1 gld. 50 kr. Kdor naroči 4 steklenice, se mu dá škrinjica zastoj in plača se na pošti voznina. Dobi se le samo pri **Benediktu Hertl**, graščaku na Goliču pri Konjalicah na Štajarskem.

Zaloga v Mariboru pri Alojziju Quandest, gosposke ulice. 17-52

Na prodaj

je posestvo zem. knj. vl. 117 v kat. občine Dobrina, deloma obč. Zitale, župnija Zitale, sod. okraj Rogatec.

Zemljišča je 29 oralov tik okrajne ceste in sicer obstoječe iz dobrih travnikov s sladkim senom, njiv, gozdov 11 oralov in 1/4 orala vinograda. Hiša in gospodarsko poslopje je dobro. Vse je bilo pred dvema letoma sodnijsko cenjeno na 2960 gld. Plačilni pogoji zelo ugodni. Več se izve pri

Mihelini Grohmann
v Ptujju hiš. št. 72.

2-3

V vsaki fari in občini

namešča se razumna, spoštovana in denarno zanesljiva oseba kot

zaupni mož

z dobrim postranskim zaslužkom. Pisma naj se pošiljajo pod 201.191 Gradec

Vabilo

k rednemu občnemu zboru posojilnice v Pišecah, ki bo dne 6. maja 1894 ob 2. uri popoldne v gosp. Anton Verstovšeka poslojpu.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva in nadzorništva.
5. Razni predlogi.

Ko bi k temu občnemu zboru ne prišlo zadostno število udov, se vrši drugi občni zbor ravno ta dan ob 3. uri popoldne s prejšnjim dnevnim redom.

Načelstvo.

Usnarija se da v najem.

V **Pliberku** na Koroškem se da zaradi smrti gospodarja **usnarija v najem**. Vse je v dobrem stanu, pohištvo novo, tik vode; družega usnarja ni tukaj. Se tudi proda. Več se izve pri gospej **Ceciliji Dobrovnik**, pošta **Pliberk**. 1-3

Veliki živinski in kramarski sejem

bode v **Veržeju** vsako leto, dne 6. maja. Ako pride na ta dan praznik, eden dan pozneje. Kupci in prodajalci se uljudno vabijo.

M. Šonaja, župan.

Wilhelm-ov

antiartritični antirevmatični

kričistilni čaj

od

Franca Wilhelm

lekarja

v Neunkirchen

na Spodnjem Avstrijskem

se dobi v vseh lekarnah

5-5

za ceno 1 fl. av. v. zavitek.

Na znanje!

Podpisani se usojam p. n. čast. duhovščini, spoštovanim cerkvenim predstojništvom in umetnost ljubecemu občinstvu naznaniti, da sem tukaj začel izdelovati

orglje in harmonije.

Izdelujem po najnovejšem, najbolj potrjenem cevopnevmatičnem sestavu (Luftdrucksystem) s stoški (Kegelwindladen) in z vsemi v orgljarstvu iznajdenimi, praktično potrjenimi novostmi; na posebno željo tudi mehanske izdelke v natančni, vestni izpeljavi po skromni ceni. Načrti orgelj v vseh stavbenih slogih in proračuni stroškov so vedno pri rokah.

Upirajoč se na mnogoletne skušnje v vsem področju orgljarstva, katere sem si pridobil v večjih izdelovalnicah na Avstrijskem, Nemškem in Švicarskem, morem ustreči vsem zahtevam. Na blagohotno zaupanje in podporo p. n. častite duhovščine in spoštovanega občinstva v mojem podjetju se zanašajoč, podpisujem se z vsem spoštovanjem

Jožef Brandl,

1—3 orgljarski mojster v Mariboru.

**Kmete lovijo,
s kosami goljufajo!**

Varstvena znamka.

? Na čem se spozna dobra kosa?
? Na čem se spozna ničvredna kosa?

Odgovor

na ta-le vprašanja najde vsak gospodar v našem novem **zapisniku o kosah**, kateri je tiskan v vseh evropskih jezikih.

Kdor

hoče koso kupiti, naj si poprej naroči z dopisnico naš zapisnik o kosah katerega brezplačno razpošljamo.

Münzer in dr. na Dunaji

Razpošiljatev kos v poštini zavitkih na občine in gospodarje.

Tovarniška zaloga: **PARIS.**

Za birmance lep spomin.

V tiskarni sv. Cirila v Mariboru je na prodaj:

Duhovni vrtec

V. natis. Zraven lepih molitev za očitno in domačo službo božjo obsega na 480 straneh še poduk za sveto birmo, 116 svetih pesmi in velja:

v usnje vezan z zlatim obrezkom . 85 kr.
„ s kopčo 95 „

Zahvala.

Povodom smrti našega ljubega sina, oziroma brata, svaka in strijca, gospoda

Adolfa V. Krammer-ja,

bivšega trgovca

došlo nam je od vseh stranij toliko dokazov sočutja, da nam ni mogoče vsakemu osebno zahvaliti se. Zahvaljujemo se tedaj tem potom vsem za izvanredno lepe vence, za izražena pomilovanja iz bližine in daljave, posebno pa za mnogoštevilno spremstvo pri pogrebu.

Žalujoči ostali.

Sv. Trojica v Slov. goricah, dne 20. aprila 1894.

Črez 1500 komadov je v rabi!

Znano izvrstne

Ljutomerske škropilnice

proti peronospori

naj se izvolyijo naročiti naravnost pri

A. Huber-ju v Ljutomeru.

Cena za eden komad:

z leseno puto . . . fl. 10.—

s kuferno puto . . . „ 14.—

Za otovorjenje škropilnic

s kuferno puto se računski

30 kr., z leseno puto —.—

Poština za eden komad 20—30 kr.

Nobena popravila!

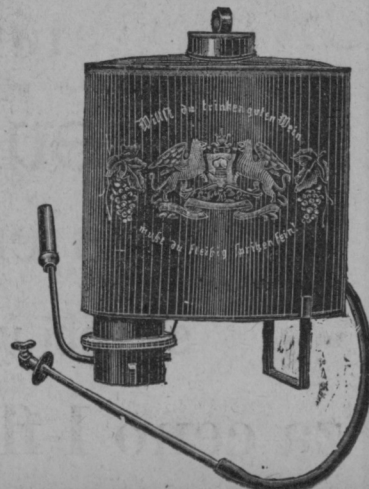
Velika stalnost!

Veliko potrdil izvrstne rabljivosti!

4½% Posojila 4½%

daje hranilnica v Lonču (**Deutschlandsberg**) na mestna in kmečka posestva z zelo ugodnimi pogoji v večjih in manjših zneskih. V nemškem jeziku pisane, prošnje z varstvenimi dokazi naj se vložijo pri podpisnem ravnateljstvu, katero tudi voljno vsako zaželeno pojasnilo daje. 2—3

Hranilnično ravnateljstvo v Lonču (**Deutschlandsberg**) meseca aprila 1894.

Priporočam svoje priljubljene 4½ kilo težke, bakrene, pokositrane

vakuum

peronospora-brizgalnice,

komad **14 gld.** Kdor vzame 6 komadov, dobi 7% odpustka.

600 komadov v rabi.

A. Fiebiger,

kotlar koroške ulice 5,
v Mariboru.